

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/206/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811214547
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811214547.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151, zastúpená Y. T. V., advokátom so sídlom v A., U. I. D., proti odporcovi: T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., D. XXX/XX, o zaplatenie 565,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa

25. apríla 2012, č.k. 12C/16/2012-64, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov **n e m á** **p r á v o** na náhradu trov konania.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 389,34 Eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 389,34 Eur od 14.10.2010 do zaplatenia. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 176,17 Eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 176,17 Eur od 14.10.2010 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania právnenému zástupcovi navrhovateľa, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 23,13 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 262,32 Eur, všetko do 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 10,37 Eur a upravil Daňový úrad M., aby mu ho vrátil po právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným na tamojší súd dňa 30.08.2011 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 565,51 Eur spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.10.2010 do zaplatenia titulom odporcom neoprávneného odberu elektrickej energie zo zariadenia pre verejný rozvod. V priebehu konania vzal navrhovateľ podaním zo dňa 23.04.2012 návrh na začatie konania v časti o zaplatenie istiny vo výške 389,34 Eur spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.10.2010 do zaplatenia späť s odôvodnením, že hoci má navrhovateľ nárok od odporcu aj na zaplatenie vyššie uvedenej sumy, preukázanie tejto časti ním uplatneného nároku v konaní by bolo finančne i časovo náročné, a preto v tejto časti vzal návrh na začatie konania späť. Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v časti späťvzatia návrhu zastavil, keďže bol návrh zobrahaný späť ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej. Pokiaľ ide o zvyšnú časť žalovanej istiny s príslušenstvom, teda o sumu 176,17 Eur aj s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 176,17 Eur od 14.10.2010 do zaplatenia, odporca túto časť navrhovateľom uplatneného nároku čo do dôvodu aj výšky v celom rozsahu uznal, rovnako uznal aj nárok navrhovateľa na náhradu trov konania, ktoré v spore navrhovateľ vynaložil na účelné uplatnenie svojho práva. Súd prvého stupňa preto s odkazom na ust. § 153a ods. 1 O.s.p., vo vyššie uvedenej časti rozhodol vo veci rozsudkom na základe uznania nároku. V ďalšom poukázal na ust. § 157 ods. 4 O.s.p., že v odôvodnení rozsudkov podľa § 114 ods. 5, § 153a ods. 1 a § 153b ods. 1 uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi

priznal trovy, ktoré boli účelne vynaložené na uplatnenie jeho práva na súde. Tieto pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku (kráteného) vo výške 23,13 Eur a z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 4 úkony právnej služby po 18,26 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, vyjadrenie k podanému odporu zo dňa 12.03.2012, zastupovanie na pojednávaní pred súdom dňa 25.04.2012), náhrada cestovného vo výške 39,22 Eur pri spotrebe PHM (2 x 75 km x 0,53 litrov x 1,480 Eur) a kilometrovného (2 x 75 km x 0,183 Eur) a zo straty času vo výške 76,26 Eur (6 x pol hodiny po 12,71 Eur) + 2 x režijný paušál po 7,41 Eur + 2 x režijný paušál po 7,63 Eur. Právny zástupca navrhovateľa ako platca DPH si uplatnil aj 20 %-nú DPH z vyššie uvedených súm (43,72 Eur). Náhradu trov konania v celkovej výške 285,45 Eur súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 149 ods. 1 O.s.p. O vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol podľa § 11 ods. 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel. V poučení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že proti výroku rozsudku, ktorým súd konanie sčasti zastavil je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu, na Krajský súd do Trenčína, písomne, v dvoch rovnopisoch. Ďalej uviedol, že v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení). Proti ostatným výrokom rozsudku nie je odvolanie prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie tohto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti o trovách konania, a to výrokovej časti, ktorou bola uložená povinnosť odporcovi zaplatiť náhradu trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. V odvolaní uviedol, že na pojednávaní výška trov udaná nebola. Súhlasil len so zaplatením istiny s prísl. ako aj so zaplatením kráteného súdneho poplatku z dôvodu, aby po ich zaplatení mohol opäť odoberať elektrickú energiu ešte pred skončením sporu. Doplnil, že zrejme nepochopil alebo prepočul, že má zaplatiť aj trovy vo výške 262,32 Eur. Namietal ich zaplatenie, nakoľko navrhovateľ mohol predísť súdnemu konaniu, keby ešte v roku prešetril jeho reklamáciu. Skutočnosť, že v spore si navrhovateľ zvolil právneho zástupcu a vec neriešil mimosúdne, svedčí o tom, že navrhovateľ nemal záujem reklamáciu skúmať. On sám právneho zástupcu nemal, pretože nemá na to dostatok prostriedkov.

Právny zástupca navrhovateľa, v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu odporcu, navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť.

Skôr ako odvolací súd pristúpil k prejednávaniu odvolania skúmal, či proti rozhodnutiu v časti o trovách konania je odvolanie prípustné, keďže súd prvého stupňa v poučení rozhodnutia uviedol, že proti ostatným výrokom rozsudku okrem výroku rozsudku, ktorým súd konanie sčasti zastavil, nie je odvolanie prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie tohto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti rozhodnutiu o náhrade trov konania je odvolanie prípustné. Rozhodnutie o náhrade trov konania možno napadnúť odvolaním aj vo veciach, ktoré sa končia rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku alebo rozsudkom pre zmeškanie, napriek ust. § 202 ods. 1 O.s.p. Rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku alebo rozsudkom pre zmeškanie sa rozhoduje vo veci samej. Z toho vyplýva povinnosť súdu do záverečnej časti rozsudku uvádzať správne poučenie, ktoré sa rozdelí na poučenie o možnosti napadnúť odvolaním rozsudok na základe uznania a na poučenie o prípustnosti podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania.

Nakoľko poučenie v rozhodnutí súdu prvého stupňa o podaní odvolania v časti o trovách konania nebolo správne, bolo potrebné ďalej v odvolacom konaní postupovať podľa ust. § 204 ods. 2, veta druhá O.s.p., podľa ktorého ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo, ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia. Odporca nepodal odvolanie proti rozhodnutiu v časti o trovách konania v 15-dňovej lehote podľa ust. § 204 ods. 1 O.s.p. (rozhodnutie mu bolo doručené dňa 23.05.2012

a odvolanie podal na súde osobne dňa 11.06.2012), avšak v dôsledku nesprávneho poučenia súdu prvého stupňa o odvolaní v časti o trovách konania, bolo potrebné odvolanie prejednať ako podané včas podľa citovaného zákonného ustanovenia § 204 ods. 2, veta druhá O.s.p. Táto lehota bola zachovaná, čím bolo odvolanie podané včas.

Krajský súd, na základe uvedeného, keďže účastník konania nebol správne poučený o možnosti podať opravný prostriedok proti výroku o trovách konania, vec v napadnutej časti o trovách konania prejednal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Rozhodnutie v časti, ktorou bolo konanie zastavené, odporcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanú sumu s príslušenstvom, vrátený mu krátený súdny poplatok a úprava pre Daňový úrad M., odvolaním napadnuté nebolo, a preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť a týmto rozhodnutím nie je dotknuté.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že v konaní o zaplatenie 565,51 Eur s prísl. titulom neoprávneného odberu elektrickej energie odporcom, navrhovateľ v časti o zaplatenie 389,34 eur s prísl. zobral svoj návrh späť ešte pred prvým pojednávaním s odôvodnením, že by preukázanie dôvodnosti návrhu v tejto časti bolo pre navrhovateľa finančne aj časovo náročné. Súd prvého stupňa preto v tejto časti konanie zastavil, pričom možno konštatovať, že zastavenie konania v tejto časti procesne zavinil navrhovateľ, ktorý vzal návrh v uvedenej časti bezdôvodne späť, a preto by mal v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. znášať trovy konania.

V zostávajúcej časti návrhu o zaplatenie 176,17 Eur s prísl. odporca na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 25.04.2012 uznal nárok navrhovateľa v plnej výške aj s príslušenstvom, preto ho súd prvého stupňa zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 176,17 Eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.10.2010 do zaplatenia. V tejto časti bol teda neúspešný odporca.

Vzhľadom k uvedenému súd prvého stupňa (pokiaľ o trovách konania v zastavenej časti nerozhodol samostatným rozhodnutím) mal povinnosť rozhodnúť o trovách celého konania, vrátane jeho zastavujúcej časti a nemohol navrhovateľovi priznať plnú náhradu trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako keby bol jeho návrh podaný dôvodne v celom rozsahu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudku prvostupňového súdu zmenil tak, že vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v konaní žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.